

Warszawa, dnia 22 października 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 210/20

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Dołhy

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Adrianna Sadowska

4 przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu dnia 22 października 2021 r.

5 sprawy P. W., syna J. i Z., ur. (...) w W.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

7 na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 26 listopada 2019 r. sygn. akt IV K 764/17

I. uchyła zaskarżony wyrok i przyjmując, że oskarżony w dniu 12 lutego 2017 r. w W. przy Placu (...) dokonał uszkodzenia ciała R. P. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego kilkakrotnie ręką w twarz, dusił, wykręcił rękę oraz kilkakrotnie kopnął w okolice biodra, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i szyi, złamania paliczka podstawowego palca V ręki lewej i urazu lewego biodra skutkujących u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 157 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie wobec P. W. umarza,

II. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 210/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 26 listopada 2019 roku w sprawie o sygn. akt IV K 764/17.</p>	
<p>1.2 Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi			

przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
1		P. W.	Oskarżony w dniu 12 lutego 2017 r. w W. przy Placu (...) dokonał uszkodzenia ciała R. P. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego kilkakrotnie ręką w twarz, dusił, wykręcił rękę oraz kilkakrotnie kopnął w okolice biodra.	<p>Zeznania R. P. k. 1-2, 142-143, 314-317</p> <p>Nagranie audio k. 339</p> <p>Nagranie video k. 43</p> <p>Opinia fonoskopijna k. 341 - 349</p>
2	2	P. W.	Uderzenia oskarżonego spowodowały u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i szyi, złamania paliczka podstawowego palca V ręki lewej i urazu lewego biodra skutkujących u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.	<p>Zeznania R. P. k. 1-2, 142-143, 314-317</p> <p>Dokumentacja medyczna k. 5-9</p> <p>Opinia sądowo-lekarska k. 23</p> <p>Obdukcja k. 11 i 91-92</p>

3	2	P. W.	R. P. przez znaczny okres czasu znęcał się nad żoną K. P., co spowodowało jej ucieczkę z domu wraz z dwójką dzieci i ukrywanie się, a w związku z tym, że pokrzywdzona obawiała się męża zatrudniła P. W. w celu zapewnienia ochrony sobie i dzieciom.	Zeznania K. P. k. 20-21, 328-330 Zeznania W. R. k. 25-26, 331-333
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
1	P. W.	Oskarżony w trakcie zdarzenia w dniu 12 lutego 2017 roku jedynie naciągnął pokrzywdzonemu czapkę na głowę i zdjął mu okulary.	Wyjaśnienia oskarżonego k. 46-47, 310-313	
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
1	Zeznania R. P. Nagranie audio	Zeznania oskarżyciela posiłkowego są		

Nagranie video

Opinia fonoskopijna

spójne i
konsekwentne, R.
P. opisuje całość
zdarzenia wraz z jego
okolicznościami, a
wersja przez niego
przedstawiona
koresponduje z
ujawnionymi w
sprawie dowodami
– nagraniem audio
i video oraz
dokumentacją
medyczną wraz
z opinią sądowo-
lekarską i obdukcją.

Nagranie ma
charakter ciągły,
brak jest podstaw
aby stwierdzić, że
zostało ono
zmienione lub w
inny sposób
zmanipulowane,
pozwala na
odtworzenie
wypowiedzi
uczestników
zdarzenia i kolejno
następujących po
sobie etapów
zdarzenia.

Nagranie
przedstawia
fragment zdarzenia,
brak jest podstaw
aby stwierdzić, że
zostało ono
zmienione lub w
inny sposób
zmanipulowane.

Opinia została
wykonana w sposób
fachowy, czytelny
i zgodnie ze
sztuką. Dokonana
ekspertyza jest

		rzetelna i pozwala na pełne zapoznanie się z dowodem podmiotom niefachowym.	
2	<p>Zeznania R. P.</p> <p>Dokumentacja medyczna</p> <p>Opinia sądowo lekarska</p> <p>Obdukcja</p>	<p>Zeznania oskarżyciela posiłkowego są spójne i konsekwentne, R. P. opisuje całość zdarzenia wraz z jego okolicznościami, a wersja przez niego przedstawiona koresponduje z ujawnionymi w sprawie dowodami – nagraniem audio i video oraz dokumentacją medyczną wraz z opinią sądowo-lekarską i obdukcją.</p> <p>Złożona dokumentacja i opinie zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, są rzetelne i spójne oraz korespondują ze sobą.</p>	
3	<p>Zeznania K. P. i W. R.</p>	<p>Zeznania świadków w zakresie, w którym opisują one kontekst relacji K. P. i R. P., dotychczasowe zachowania R. P. i powód zatrudnienia P. W. są jasne, spójne i korespondują z innymi dowodami ujawnionymi w sprawie, nie zostały</p>	

		także zanegowane przez R. P..	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
1	Wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia P. W. w zakresie, w którym stwierdził, iż nie uderzył R. P. nie znalazły potwierdzenia w wiarygodnym i przeanalizowanym w niniejszym postępowaniu materiale dowodowym. Oskarżony przedstawił w swoich deponacjach wersję dla siebie korzystną, która jednakże nie koresponduje z ujawnionymi w sprawie nagraniami audio i video ani też z obrażeniami jakie ujawniono u pokrzywdzonego, a opisanymi w dokumentacji medycznej R. P..	

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne przyjęcie że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Oskarżyciel chciał oddalić się z miejsca zdarzenia z córką; 2. Oskarżony tylko naciągnął Oskarżycielowi czapkę na oczy; 3. Oskarżyciel wyrwał telefon Oskarżonemu; 4. Oskarżyciel zagroził drogę Oskarżonemu i ten nie mógł odjechać. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.			
W ocenie Sądu Okręgowego ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy oparte zostały na błędnie ocenionych dowodach, przez co zawarty w pisemnym uzasadnieniu			

zaskarżonego
wyroku opis
zdarzenia z dnia 12
lutego 2017 roku nie
jest prawidłowy.

W pierwszej
kolejności wskazać
należy, iż istotnie
ustalenie, że
oskarżony jedynie
zdjął okulary i
naciągnął R. P.
czapkę na oczy,
nie stosował zaś
przemocy fizycznej
wobec
pokrzywdzonego nie
znajduje
potwierdzenia w
ujawnionym
materiale
dowodowym
ocenionym zgodnie
z treścią art. 7
k.p.k. Taką wersję
przedstawił w
swoich
wyjaśnieniach
oskarżony oraz
świadkowie – K. P. i
W. R.. Sąd Rejonowy
przy ocenie tychże
dowodów pominął
jednak treść zeznań
oskarżyciela
posiłkowego
uznając, że poza
tymi zeznaniami
nie ma materiału
dowodowego
wskazującego, iż
doszło do
popelnienia
przestępstwa.
Uwadze Sądu
Rejonowego umknął
jednak fakt, że
z zeznaniami R.
P. korespondują w

pełni dowody w postaci dokumentacji medycznej dotyczącej ujawnionych u R. P. obrażeń sporządzonej w szpitalu bezpośrednio po zaistniałym zdarzeniu, opinii sądowno-lekarskiej, a także nagranie z dnia zdarzenia, które zostało poddane ekspertyzie fonoskopijnej. Mając zatem na uwadze kompleksową analizę wszystkich dowodów w sprawie, należy stwierdzić, iż w dniu 12 lutego 2017 roku P. W. dokonał uszkodzenia ciała R. P. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego kilkakrotnie ręką w twarz, dusił, wykręcił rękę oraz kilkakrotnie kopnął w okolice biodra, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i szyi, złamania paliczka podstawowego palca V ręki lewej i urazu lewego biodra skutkujących u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządu ciała na okres

powyżej 7 dni, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 157 § 1 k.k.

Odnosząc się z kolei do ustaleń dotyczących zachowania oskarżyciela posiłkowego należy stwierdzić, iż w realiach niniejszej sprawy znaczenie ma jedynie ustalenie dotyczące kwestii zamiaru oddalenia się przez R. P. z córką spod kościoła, pozostałe zaś okoliczności wskazane w stawianym przez skarżącego zarzucie są kwestiami nie mającymi znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z zeznaniami K. P. w czasie zdarzenia ukrywała się ona przed swoim mężem R. P., gdyż ten od wielu lat znęcał się nad nią fizycznie i psychicznie, nękał ją i wielokrotnie groził porwaniem ich wspólnych córek i uniemożliwieniem matce kontaktu z nimi, jeżeli żona nie spełni jego żądań czy potrzeb. W tych okolicznościach, mając na uwadze że w dniu 12 lutego 2017 roku

oskarżyciel posiłkowy celowo dążył do spotkania z K. P. i dziećmi, wbrew ich woli i z naruszeniem ich prywatności stawiał się w miejscu gdzie przebywali, a także analizując nagranie audio, w którym wyraźnie jest słyhać rozpaczliwy krzyk i płacz dziecka oraz prośby K. P. aby R. P. zostawił dziecko, stwierdzić należy, iż ustalenie że oskarżyciel chciał oddalić się z miejsca zdarzenia z córką było uzasadnione i oparte na prawidłowej ocenie dowodów. To samo tyczy się faktu zagrozenia drogi pojazdowi, którym oddalić się chciała K. P. wraz z matką, córkami oraz P. W. – zarówno zeznania świadków jak i nagranie audio wskazują bowiem, że R. P. podążał za oddalającymi się osobami, aktywnie dążył do konfrontacji i domagał się rozmowy z córkami, próbując zmusić K. P. do kontaktu.

Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w istocie dokonał błędnych

<p>ustaleń faktycznych w zakresie zachowania oskarżonego P. W. i bezzasadnie uniewinnił go od zarzuconego mu czynu, jednakże co do zasady prawidłowo ustalił fakty dotyczące zachowania oskarżyciela posiłkowego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie winy oskarżonego i wymierzenie mu 1 roku pozbawienia wolności oraz 1 roku zakazu wykonywania wszelkich zawodów związanych z ochroną osób lub mienia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wniosek pełnomocnika, z uwagi na stwierdzoną w sprawie znikomą szkodliwość społeczną wyłączającą karygodność czynu i skutkującą umorzeniem</p>		

postępowania, należało uznać za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
2	<p>Naruszenie art. 410 k.p.k. poprzez całkowite pominięcie faktu, że:</p> <p>1. Oskarżony miał swobodną możliwość odjechania samochodem, a K. P. przywiozła oskarżonego do oskarżyciela żeby ten pobił oskarżyciela, czym dopuściła się pomocnictwa w pobiciu;</p> <p>2. Całkowite pominięcie przy rozstrzygnięciu sprawy nagrań video i audio, które relacjonują przebieg zdarzenia zgodnie z zeznaniami oskarżyciela i wykazują że zeznania świadków są przekłamane, a także nie polegają na prawdzie wyjaśnienia oskarżonego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.			
Sąd Okręgowy częściowo			

uwzględnił powyższy zarzut.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że brak jest w sprawie jakichkolwiek dowodów, które miałyby wskazywać na tezę, iż K. P. udzieliła pomocy P. W. do popełnienia przez niego czynu poprzez podwiezienie go samochodem w celu pobicia R. P.. Analiza zeznań świadków, dokumentacji zebranej w sprawie oraz nagrania audio zdarzenia i opinii fonoskopijnej, w której zawarto zapis wypowiedzi osób biorących udział w zdarzeniu nie pozwala na przyjęcie, że K. P. dążyła do konfrontacji z oskarżycielem posiłkowym. Świadek kilkanaście dni przed zdarzeniem uciekła wraz z córkami z domu zajmowanego wspólnie z R. P., który przez wiele lat znęcał się nad nią, za co został zresztą skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy na karę dwóch lat pozbawienia wolności (fakt

powszechnie znany z uwagi na medialność tej sprawy). K. P. próbowała wszelkimi sposobami odizolować siebie i dzieci od R. P., zaprzestała kontaktować się z nim, ukrywała swój adres, wynajęła także za pośrednictwem swojego pełnomocnika ochroniarza w osobie P. W.. Nagranie głosowe z dnia 12 lutego 2017 roku wskazuje także, że zależało jej na tym, aby jak najszybciej oddalić się od oskarżyciela posiłkowego i zapewnić bezpieczeństwo swoim córkom. Wykonując polecenie P. W., udała się wraz z matką W. R. i dziećmi do samochodu, któremu przejazd zablokował R. P.. To właśnie oskarżyciel podążał za K. P., celowo czekał na nią na terenie Placu (...) i domagał się możliwości rozmowy z córkami, z kolei P. W. starał się uniemożliwić mu kontakt z ochranianymi przez siebie osobami. W tych okolicznościach

stwierdzić należy,
iż brak jest
jakichkolwiek
podstaw do uznania,
że K. P. pomagała P.
W..

Częściowo
zasadnym jest
jednakże zarzut
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
odnoszący się do
treści nagrania
audio przy
dokonywaniu
ustaleń faktycznych
w sprawie. Sąd
Rejonowy nie
pomiął jednak tego
dowodu, ale ocenił
go z naruszeniem
treści art. 7
k.p.k. Odsłuchanie
całości tego nagrania
wskazuje, iż ma
ono charakter ciągły
i rejestruje całość
zdarzenia, w tym
konfrontację R.
P. i P. W.,
aż do momentu
zawiadomienia
przez R. P.
służb ratunkowych.
Nagranie to
koresponduje z
zeznaniem
oskarżyciela
posiłkowego.
Słychać na nim
zarówno reakcję R.
P. na fizyczne
ataki oskarżonego,
jak i wypowiedzi
oskarżonego.
Zarejestrowane jest
także telefoniczne
zgłoszenie służbom

ratunkowym zdarzenia dokonane przez pokrzywdzonego, który dwukrotnie i spójnie opisuje doznane obrażenia i sposób działania sprawcy, a opis ten odpowiada wnioskowi ujawnionej w aktach sprawy dokumentacji medycznej R. P., tj. karty informacyjnej ze szpitala (k. 5-9), obdukcji lekarskiej (k.11), opinii sądowo-lekarskiej (k.23 i 91-92). W związku z powyższym należy, że wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, zeznania R. P. korespondują z innymi, wiarygodnymi dowodami w sprawie i należało na ich podstawie dokonać ustaleń faktycznych. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż takie okoliczności nie świadczą automatycznie o tym, że K. P. oraz W. R. złożyły zeznania fałszywe – widziały bowiem jedynie część konfrontacji między oskarżonym a pokrzywdzonym, były skupione na zapewnieniu bezpieczeństwa

<p>dzieciom, które przebywały pod ich opieką i uciezki od R. P. do pojazdu, w związku z czym zasadnym jest uznanie, że złożyły depozycje szczerze, choć nieprawdziwe pod względem rzeczywistego, pełnego przebiegu zdarzenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie winy oskarżonego i wymierzenie mu 1 roku pozbawienia wolności oraz 1 roku zakazu wykonywania wszelkich zawodów związanych z ochroną osób lub mienia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wniosek pełnomocnika, z uwagi na stwierdzoną w sprawie znikomą społeczną wyłączającą karygodność czynu i skutkującą umorzeniem postępowania,</p>		

należało uznać za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3	<p>Naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez błędną ocenę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wyjaśnień oskarżonego; 2. Zeznań R. P.; 3. Nagrań video i audio; 4. Opinii biegłego z zakresu fonoskopii. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.			
<p>Powyższy zarzut jest zasadny.</p> <p>Tak jak wskazano powyżej, Sąd Rejonowy istotnie dokonał nieprawidłowej oceny ujawnionego w sprawie nagrania audio z dnia 12 lutego 2017 roku, a także opinii fonoskopijnej, które korespondowały z zeznaniami R. P.. Podobny charakter miało także nagranie video, które obrazuje krótki fragment konfrontacji stron w czasie zdarzenia. Niezasadnym jest w tym zakresie</p>			

wniosek Sądu Rejonowego, że pokrzywdzony w zeznaniach stwierdził, iż na swoją żonę i dzieci w dniu 12 lutego 2017 wpadł przypadkowo i fakt ten podważa jego wiarygodność jako świadka i uczestnika inkryminowanego zdarzenia. Zauważyć bowiem należy, iż R. P. na przestrzeni postępowania konsekwentnie przyznawał, że świadomie czekał na Placu (...) w celu spotkania K. P. i ich wspólnych córek, licząc na to, że pojawią się na mszy w najbliższym kościele. Nie jest też trafna ocena Sądu Rejonowego dotycząca zeznań R. P., w której Sąd uznał, że w składanym przez siebie zawiadomieniu telefonicznym pokrzywdzony nie koncentrował się na doznanych obrażeniach, a na osobie sprawcy i jego powiązaniach z K. P. – w rozmowie bowiem dwukrotnie padł opis miejsc, w jakie uderzony został pokrzywdzony, z dokładnym wskazaniem ilości ciosów i części ciała.

Dodatkowo należy zauważyć, że R. P. osobę sprawcy jak i swoje obrażenia opisuje w rozmowie telefonicznej ewidentnie odpowiadając na pytania operatora. Powyższe okoliczności nie mogą więc świadczyć o braku wiarygodności omawianych zeznań, a w zestawieniu z powołanym wyżej materiałem dowodowym należy uznać, iż są wartościowym źródłem dowodowym. Treści zeznań pokrzywdzonego nie mogą również dyskredytować opisane przez Sąd Rejonowy różnice w zeznaniach składanych na etapie postępowania przygotowawczego i rozprawie, a dotyczące utraty okularów, czy przyczyny złamania palca w dłoni, ponieważ nie ulega wątpliwości, że zdarzenie z dnia 12 lutego 2017 roku miało przebieg dynamiczny i emocjonalny, co zazwyczaj ma wpływ na postrzeganie przez osoby uczestniczące w takich zdarzeniach

ich przebiegu i kolejno następujących po sobie jego etapów, a różnice te nie dotyczyły zasadniczych kwestii. Ponadto nie można zgodzić się z zaprezentowaną przez Sąd Rejonowy oceną dowodu w postaci nagrania przebiegu zdarzenia w kontekście wypowiedzianych przez R. P. słów dotyczących jego reakcji na przemoc fizyczną ze strony oskarżonego. W kontekście ciągłości tego nagrania, a także zgodności doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała z tymi ujawnionymi w szpitalu bezpośrednio po zdarzeniu należy stwierdzić, że nie jest uzasadniona teza, iż R. P. wypowiadał słowa do oskarżonego, aby ten nie bił go, czy też pytał dlaczego go kopnął tylko po to, aby spowodować przekonanie osób odsłuchujących nagranie, że był rzeczywiście bity przez oskarżonego.

Z kolei na wiarę nie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego P. W.

negujące fakt zastosowania wobec pokrzywdzonego siły fizycznej, na których Sąd Rejonowy oparł się, konstruując w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne. Sąd ten pominął w omawianym zakresie fakt, iż te depozycje są sprzeczne z treścią nagrania audio przedstawionego w sprawie, nie tylko w zakresie możliwych do usłyszenia starć fizycznych, ale także wypowiedzi samego oskarżonego, który zwracał się do pokrzywdzonego. O ile wyjaśnienia oskarżonego w istocie pokrywają się z zeznaniami K. P. i W. R., to jak wskazano uprzednio, nie świadczy to bynajmniej o zgodności z prawdą materialną tychże depozycji. Zawarta w uzasadnieniu ocena wyjaśnień oskarżonego pomija także fakt ujawnienia w sprawie obrażeń na ciele pokrzywdzonego, stwierdzonych zarówno na etapie interwencji szpitalnej tuż po zdarzeniu jak i w obdukcjach lekarskich – brak

<p>jest logicznego wytłumaczenia jak takie urazy miałyby powstać przy uznaniu, że P. W. nie zaatakował pokrzywdzonego i jedynie ściągnął mu okulary i czapkę. A należy jeszcze raz podkreślić fakt, że obrażenia te korelują umiejscowieniem z opisywanym przez pokrzywdzonego sposobem działania oskarżonego w rozmowie z operatorem numeru alarmowego, na który dzwonił R. P. zaraz po zdarzeniu, co zostało w pełni nagrane.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie winy oskarżonego i wymierzenie mu 1 roku pozbawienia wolności oraz 1 roku zakazu wykonywania wszelkich zawodów związanych z ochroną osób lub mienia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		

<p>Wniosek pełnomocnika, z uwagi na stwierdzoną w sprawie znikomą szkodliwość społeczną wyłączającą karygodność czynu i skutkującą umorzeniem postępowania, należało uznać za niezasadny.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku</p>	

sądu pierwszej instancji			
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia.			
	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia.			
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.			
Mając na uwadze dokonaną powyżej analizę materiału dowodowego oraz stwierdzone błędy zarówno w zakresie ustaleń faktycznych jak i dokonanej oceny dowodów, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego. Konieczne było zatem ustalenie nowego stanu faktycznego na podstawie zeznań R. P., nagrania audio i video ujawnionych w sprawie oraz opinii fonoskopijnej, a także dokumentacji medycznej dotyczącej obrażeń oskarżyciela posiłkowego, częściowo także oparto się na zeznaniach K. P.			

i W. R.. Na tej podstawie ustalono, że oskarżony w dniu 12 lutego 2017 r. w W. przy Placu (...) dokonał uszkodzenia ciała R. P. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego kilkakrotnie ręką w twarz, dusił, wykręcił rękę oraz kilkakrotnie kopnął w okolice biodra, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i szyi, złamania paliczka podstawowego palca V ręki lewej i urazu lewego biodra skutkujących u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 157 § 1 k.k.

Samo formalne naruszenie przepisu nie jest wystarczające do przypisania odpowiedzialności karnej. Dla uznania jakiegoś czynu za przestępstwo konieczne jest wykazanie, że narusza on istotne wartości społeczne, stając się przez to czynem karygodnym (...). Karygodność

wiąże się z wyższym niż znikomym stopniem społecznej szkodliwości, co z kolei stanowi rację dla sankcji karnej" (post. SN z 20.6.2006 r., II KK 242/05, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 1246).

W ocenie Sądu Okręgowego, zachowanie P. W. w dniu 12 lutego 2017 r. charakteryzowało się znikomym stopniem szkodliwości społecznej, co zgodnie z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. stanowi podstawę do umorzenie postępowania w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień

ich naruszenia.
Wszystkie z
wymienionych w
tym przepisie
okoliczności
związane są
bezpośrednio z
czynem, z jego
stroną
przedmiotową i
podmiotową. W
każdym przypadku
Sąd przy pomiarze
stopnia społecznej
szkodliwości czynu
nie musi
uwzględniać
wszystkich
faktorów, o których
mowa w powołanym
przepisie.
Niewątpliwie Sąd
powinien mieć na
uwadze typ czynu
zabronionego oraz
okoliczności
związane z
konkretnym
przypadkiem i
dokonać oceny
całościowej, jednak
natężenie społecznej
szkodliwości
konkretnego
zachowania stanowi
zawsze wypadkową
czynników, o
których mowa w § 2
art. 115 kk.

Stwierdzenie
znikomej
szkodliwości
społecznej
inkryminowanego
czynu wynika z
okoliczności
zdarzenia z dnia 12
lutego 2017 roku.
Jak już wskazano

wyżej, R. P. został prawomocnie skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności za znęcanie się nad swoją żoną, a wieloletnie przestępcze zachowania oskarżyciela posiłkowego zmusiły K. P. do ucieczki z domu wraz z dziećmi, ukrywania się przed oskarżycielem, a także do zatrudnienia ochroniarza w osobie P. W.. Oskarżony miał świadomość tej sytuacji, wiedział w jakim kontekście należy zapewnić bezpieczeństwo K. P., był uprzedzony o działaniach R. P. i możliwej próbie odebrania przez niego dzieci. Dodać także należy, że zgodnie z zeznaniami świadków, R. P. kilka dni przed zdarzeniem wtargnął do mieszkania żony i nie chciał go opuścić, a K. P. musiała wzywać na miejsce Policję. Na uwadze należy mieć także zachowanie R. P. w trakcie zdarzenia – podstępem znalazł miejsce uczęszczania na msze przez żonę i

dzieci, z zaskoczenia próbował on oddalić się z jedną z córek, nie reagował na protesty ze strony żony, pomimo krzyku i wręcz rozpaczliwego płaczu dziecka, wciąż prowadził do eskalacji sytuacji podnosząc głos. Nie reagował na polecenia zostawienia dziecka wypowiedziane przez oskarżonego ani na pełne dezaprobaty uwagi ludzi wychodzących z kościoła. Co więcej, stwierdzić należy, że również córka zwróciła się do niego, aby ją zostawił (co jest na nagraniu audio) lecz oskarżyciel posiłkowy zupełnie zignorował tę prośbę. Pomimo wypowiedzianych zapewnień, że chce tylko porozmawiać z córeczką, oskarżyciel posiłkowy nie zapytał dziecka jak się czuje, a jedynym jego pytaniem do córki było pytanie o relacje między K. P. a P. W. („mamusia ma innego pana”). Należy z pełną dezaprobatą stwierdzić, że zachowanie R. P. było na miejscu zdarzenia teatralne

i w sposób ewidentny godziło w dobro i poczucie bezpieczeństwa dzieci. Wbrew deklaracjom R. P., nie dążył on jedynie do kontaktu i rozmowy, ale do otwartej awantury i konfrontacji, a także do zaangażowania małoletnich dzieci w konflikt małżeński. Taka postawa i działanie muszą być wzięte pod uwagę w ocenie zdarzenia, a także decyzji oskarżonego, który był zatrudniony w celu ochrony K. P. i jej dzieci i miał wiedzę o możliwych zagrożeniach ze strony oskarżyciela posiłkowego. O ile nie uzasadnia to stosowania przemocy fizycznej wobec R. P. na taką skalę, że skutkowało ona doznaniem przez niego obrażeń ciała, to radykalnie wpływa to na ocenę stopnia szkodliwości społecznej czynu z art. 157 § 1 k.k. Zauważyć także należy, że obrażenia jakie ujawniono u R. P. nie były dotkliwe ani trwałe.

Mając zatem powyższe na uwadze, zasadnym było uznanie, że w sprawie wystąpiła

znikoma szkodliwość społeczna czynu, co uzasadniało umorzenie postępowania.			
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.			
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia.			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku			
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	

6. Koszty Procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
P. W.	II	Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., kosztami procesu w sprawie obciążono Skarb Państwa.	
7. PODPIS			
SSO Justyna Dolhy			

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana